

Standardy Ochrony Małoletnich
w Akademickim Związku Sportowym

Rozdział I
Objaśnienie terminów używanych
w dokumencie Standardy Ochrony Małoletnich

§ 1

Objaśnienie terminów

1. **Podmiot** – stowarzyszenie Akademicki Związek Sportowy z wyłączeniem terenowych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną oraz Centralnych Ośrodków Sportu Akademickiego.
2. **Personel** – osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, członek kierownictwa podmiotu, a także wolontariusz i stażysta, praktykant.
3. **Kierownictwo Podmiotu** – Zarząd Główny AZS – organ wykonawczy podmiotu, który zgodnie z obowiązującym prawem i wewnętrznymi dokumentami jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach Podmiotu.
4. **Dziecko** – każda osoba, która nie ukończyła 18. roku życia.
5. **Opiekun dziecka** – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
6. **Zgoda opiekuna dziecka** – zgoda co najmniej jednego opiekunów dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
7. **Krzywdzenie dziecka** – zachowanie, które może stanowić popełnienie czynu zabronionego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie. Każde zamierzone lub niezamierzone działanie/zaniechanie jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci lub zakłócają ich optymalny rozwój. Wyróżnia się 5 podstawowych form krzywdzenia:
 - a) **Przemoc fizyczna** wobec dziecka to przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania lub zaniechania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością powtarzalną lub

jednorazową. Są to także kary fizyczne, takie jak długotrwałe przebywanie w jednej pozycji, wykonywanie ćwiczeń niewynikających z celu sportowego.

- b) **Przemoc emocjonalna** (psychiczna) wobec dziecka to przewlekła, нефizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a dorosłym, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania. Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy dorosłym a dzieckiem. Przejawami przemocy emocjonalnej może być zmuszanie dziecka do aktywności ponad jego możliwości fizyczne, realizacja ambicji trenera lub opiekuna wbrew potrzebom dziecka, uzależnienie wartości dziecka od wyników w sporcie.
- c) **Zaniedbanie:** jest wtedy, gdy nikt nie sprawia, by dziecko czuło się ważne, wyjątkowe i kochane, nie troszczy się o nie, ani go nie wspiera. Opiekun dziecka nie interesuje jego zdrowiem, odżywianiem, warunkami bytowymi. Zaniedbanie to niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka lub nierespektowanie jego podstawowych praw przez rodziców, opiekunów, lub inne osoby zobowiązane do opieki, wychowania i ochrony dziecka. Obejmuje zarówno pojedyncze sytuacje, jak i utrwalony sposób funkcjonowania, w którym opiekun nie zapewnia odpowiednich warunków rozwoju fizycznego, poznawczego, społecznego, emocjonalnego i psychoseksualnego oraz dobrostanu dziecka. Może to dotyczyć takich sytuacji jak: brak bezpiecznego schronienia, opieki, odżywiania (kaloryczności i wartości posiłków adekwatnych do wysiłku fizycznego i potrzeb treningowych), ilości snu, czasu na regenerację po treningu lub przebytej kontuzji, zaniedbań sprzętowych (brak odpowiednich ubrań, butów, okularów sportowych etc.), podstawowej i specjalistycznej opieki medycznej (w tym wykonywania badań sportowych), szczepień, dostępu do edukacji, nieposyłanie do szkoły, niezabezpieczanie książek i pomocy szkolnych, ograniczanie kontaktów społecznych, brak dbałości o bezpieczeństwo fizyczne, niezapewnienie bezpieczeństwa emocjonalnego.
- d) **Przemoc seksualna** (wykorzystywanie seksualne dziecka) to angażowanie dziecka przez dorosłego lub inne dziecko w aktywność seksualną, bez kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, wszelkie formy werbalnego molestowania np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka lub komentowanie, w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, seksualizacja zabaw i wizerunku, skłanianie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - uwodzenie w Internecie w celu nawiązania kontaktu) lub z kontaktem fizycznym takim jak dotykanie, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy w sposób seksualny czy stosunek seksualny. Jest to także seksualizacja zawodników i zawodniczek polegająca na nieadekwatności stroju i wizerunku do wieku dziecka. Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem poniżej 15 r.ż. jest przestępstwem. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka

aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek lub stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy. Wykorzystanie seksualne może przyjąć również formę wyzyskiwania seksualnego, czyli jakiegokolwiek faktycznego lub usiłowanego nadużycia pozycji podatności na zagrożenia, przewagi sił, lub zaufania, w celach seksualnych, w tym, ale nie wyłącznie, czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z seksualnego wykorzystywania innej osoby. Szczególne zagrożenie wyzyskiwaniem seksualnym zachodzi w czasie kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiwaniem istnieje zarówno wobec dzieci jak i ich opiekunów.

- e) **Przemoc rówieśnicza** (agresja rówieśnicza, bullying): występuje, gdy dziecko doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników, bezpośrednio lub z użyciem technologii komunikacyjnych (Internetu i telefonów komórkowych). Ma miejsce wtedy, gdy działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie), relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie), fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów) oraz elektroniczną (złośliwy SMS lub e-mail, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę), a także przemoc podczas randki ze strony drugiej osoby, wykorzystanie seksualne – dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika, przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią.
8. **Osoba odpowiedzialna za politykę ochrony dzieci** – osoba sprawująca nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dziecka w podmiocie oraz ich aktualność wskazana przez Kierownictwo podmiotu.
9. **Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo w Internecie** – osoba sprawujący nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie podmiotu oraz nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie, wskazana przez Kierownictwo podmiotu.
10. **Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji** – osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń o zagrożeniu dobra dziecka i podejmowanie interwencji przed właściwymi organami lub instytucjami, wskazana przez Kierownictwo podmiotu.
11. **Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku** – osoba odpowiedzialna za opracowanie planu wsparcia dziecka i jego monitorowanie, wskazana przez Kierownictwo podmiotu.
12. **Rejestr interwencji** – dokumentacja zawierająca rejestr ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka, uwzględniający informacje o zgłoszeniu ze wskazaniem osoby zgłaszającej, osoby podejrzewanej o krzywdzenie (opiekun, członek personelu, inne dziecko, inna osoba), rodzaju podjętej interwencji (zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa,

wniosek o wgląd w sytuację rodziny, wszczęcie procedury Niebieskiej Karty), daty interwencji oraz dokumenty wytworzone podczas interwencji (m.in. notatki służbowe, karty interwencji, kopie zawiadomień/wniosków wysyłanych do właściwych służb).

13. **Dane osobowe dziecka** to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko oraz wizerunek.

Rozdział II

Zasady bezpiecznych relacji

§ 2

Zasady ogólne

1. Personel zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji personel-dziecko i dziecko-dziecko ustalone w Podmiocie.
2. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują cały personel Podmiotu, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką Podmiotu, jeżeli ten kontakt odbywa się za zgodą Podmiotu lub na jego terenie.
3. Wszelkie czynności odnoszące się do dziecka są dokonywane w myśl zasady dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
4. Personel ma obowiązek traktowania dziecka z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby.
5. Niedopuszczalne jest stosowanie jakichkolwiek form przemocy wobec dziecka.
6. Znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone podpisaniem oświadczenia znajdującym się w Załączniku nr 10 do Regulaminu, które po podpisaniu jest dołączane i przechowywane w aktach osobowych personelu, a w przypadku ich braku dołączane do dokumentów regulujących wykonywanie pracy na rzecz Podmiotu.

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi

§ 3

Komunikacja z dzieckiem

1. Personel jest zobowiązany do:
 - a) działania w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania.
 - b) utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy ta relacja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci.
 - c) zachowywania cierpliwości i traktowania dziecka z szacunkiem.
 - d) słuchania dzieci i udzielania im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
2. Personel podczas zajęć z dziećmi:
 - a) aktywizuje dzieci i traktuje je równo bez względu na ich warunki fizyczne oraz płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny,

- etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd,
- b) stosuje reguły fair play i zachęca innych do ich przestrzegania,
 - c) stawia na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uprawiania sportu,
 - d) nie wywiera presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, bez zwracania uwagi na możliwe negatywne konsekwencje, w szczególności nie zachęca do treningu czy zawodów w przypadku kontuzji,
 - e) nie uzależnia wartości dzieci od wyników dziecka np. w sporcie.
 - f) zwraca się do dziecka po imieniu, nie zaś po nazwisku czy numerze na koszulce.
3. W zakresie relacji personelu z dziećmi zabronione jest:
- a) zawstydzanie, upokarzanie, lekceważenie i obrażanie dziecka,
 - b) krzyczenie na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci.
 - c) ujawnianie informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to przede wszystkim wizerunek dziecka, informacje o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
 - d) zachowywanie się w obecności dzieci i podczas jakiegokolwiek komunikacji z nimi w sposób niestosowny, czyli:
 - 1) używanie wulgarnych słów, gestów i żartów,
 - 2) czynienie obraźliwych uwag,
 - 3) nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby, poniżanie, upokarzanie),
 - 4) proponowanie dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych czy innych nielegalnych substancji, jak również używanie ich w obecności dzieci,
 - 5) przyjmowanie pieniędzy lub prezentów od dziecka lub Opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych lub innych.
 - 6) wchodzenie w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub Opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie lub czerpanie korzyści majątkowych lub innych.

§ 4

Kontakt fizyczny z dzieckiem

1. Członkowi personelu nie wolno dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny, w tym także angażować się w takie aktywności jak łąskotanie, udawanie walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne, niemające charakteru treningu sportowego.
2. W ramach organizowanych przez Podmiot wyjazdów dłuższy niż jednodniowy niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju. Ponadto przebywanie przez członka personelu w pokoju zajmowanym przez dziecko powinno ograniczać się wyłącznie do celów mieszczących się w zakresie obowiązków

personelu.

3. Dopuszcza się sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu, tj.:
 - a) jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie,
 - b) uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny.
4. Członek personelu rozumie istotę sytuacyjnego kontaktu fizycznego i jego indywidualizację, co oznacza, że nie jest możliwe wyznaczenie uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, gdyż zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego, członkowie personelu zawsze powinni kierować się profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.
5. Podejmując jakiegokolwiek decyzje dotyczące dziecka, należy poinformować je o tym i starać się brać pod uwagę jego oczekiwania.
6. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym, ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.
7. Wykonanie przez personel czynności pielęgnacyjnej lub higienicznej wobec dziecka, wymaga zastosowanie jedynie niezbędnego kontaktu fizycznego z dzieckiem. Dotyczy to zwłaszcza pomagania dziecku w ubieraniu, rozbieraniu, jedzeniu, myciu, przewijaniu i w korzystaniu z toalety. W miarę możliwości należy zapewnić udział innej osoby w czynnościach pielęgnacyjnych.
8. Członek personelu jest zobowiązany do:
 - a) powiadomienia innych uczestników zajęć, w którym dokładnie miejscu będzie przebywać wraz z dzieckiem w przypadku konieczności realizacji czynności pielęgnacyjnych lub higienicznych.
 - b) poinformowania dzieci, że jeżeli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów członka personelu lub innej osoby, mogą o tym powiedzieć wskazanemu członkowi personelu i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji lub pomocy.
 - c) wykonywania swoich obowiązków w taki sposób, aby zawsze był przygotowany na wyjaśnienie swoich działań wobec dzieci.
 - d) zachowania szczególnej ostrożności wobec dzieci, które doświadczyły nadużyć i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach należy reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.
 - e) do poinformowania osoby odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji, jeżeli był świadkiem niedozwolonego zachowania wobec dziecka ze strony dorosłych lub dzieci w trakcie zajęć prowadzonych przez Podmiot.

§ 5

Kontakty poza godzinami zajęć

1. Kontakt personelu z dziećmi powinien odbywać wyłącznie w godzinach pracy lub zajęć i dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków.
2. W zakresie relacji z dziećmi zabronione jest:
 - a) zapraszanie dzieci do swojego miejsca zamieszkania.
 - b) spotykanie się z dziećmi poza godzinami pracy lub zajęć.
 - c) posiadanie kontaktów z dziećmi za pośrednictwem środków technicznych służących do komunikowania się na odległość (prywatny telefon, email, komunikatory, profile w mediach społecznościowych) w sprawach innych niż związane z organizacją zajęć.
 - d) nawiązywanie kontaktów poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.
3. W razie konieczności komunikacji poza godzinami pracy lub zajęć, w pierwszej kolejności członek personelu powinien skontaktować się z opiekunami dziecka, a właściwą formą komunikacji są kanały służbowe (e-mail, telefon).
4. Kontakt z dziećmi za pomocą komunikatorów wymaga obecności w grupie opiekunów dziecka, chyba że zrezygnowali z tej formy nadzoru na dzieci.
5. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeżeli dzieci i opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec członka personelu) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, jak również ich opiekunów.

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi

§ 6

Zagadnienia ogólne

1. Personel jest zobowiązany znać i monitorować stosowanie zasad bezpiecznych relacji dziecko–dziecko ustalonych w Podmiocie.
2. Dzieci biorące udział w aktywnościach realizowanych przez Podmiot są zobowiązane zapoznać się i stosować zasady bezpiecznych relacji dziecko-dziecko.

§ 7

Zasady komunikacji pomiędzy dziećmi

1. Koleżanki i kolegów należy traktować z szacunkiem, czyli:
 - a) słuchać, gdy mówią i nie przerywać im,
 - b) pamiętać, że każdy człowiek ma prawo do posiadania i wyrażania własnego zdania, swoich myśli i przekonań, o ile nie naruszają dóbr osobistych innych osób.
 - c) jeżeli żarty nie bawią drugiej osoby, należy przerwać taką zabawę.
2. Niedozwolone jest w kontakcie z innymi dziećmi:
 - a) używanie niecenzuralnych słów, gestów czy żartów,
 - b) czynienie obraźliwych uwag,
 - c) obgadywanie, rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji, a także informacji,

- które mogłyby sprawić przykrość innej osobie,
- d) ośmieszanie i wyśmiewanie innych dzieci, w tym np. z powodu ich wyglądu, niepełnosprawności, religii, pochodzenia czy koloru skóry,
 - e) zawstydzanie,
 - f) namawianie innych do krzywdzenia,
 - g) zachowanie wobec innych, poprzez które koleżanki lub koledzy czuliby się celowo pomijani lub izolowani,
 - h) wypowiadanie się w sposób mający na celu obrażenie lub wyśmianie opiekunów innych dzieci.
3. Nie można być obojętnym, gdy koleżance, koledze lub innej osobie dzieje się krzywda, lecz trzeba poinformować o tej sytuacji personel lub inną osobę dorosłą, celem powiadomienia odpowiednich służb.

§ 8

Kontakt fizyczny pomiędzy dziećmi

1. W relacjach pomiędzy dziećmi niedozwolone jest:
 - a) szturchanie, popychanie, bicie.
 - b) naruszanie integralności fizycznej, w tym przestrzeni intymnej innego dziecka.
 - c) dotykanie innego dziecka w sposób, który mógłby zostać uznany za nieprzyzwoity albo niestosowny.
 - d) naruszanie prywatności innych dzieci, w tym przeglądania ich prywatnych rzeczy (np. telefon, tablet), a także niszczenie tych rzeczy.
 - e) narażanie innych osób na niebezpieczeństwo, w tym także naruszanie regulaminów zajęć, imprezy, obiektu.
 - f) nagrywanie i rozpowszechnianie wizerunku innego dziecka bez jego zgody.
 - g) przynoszenie na zajęcia lub zawody niedozwolonych substancji oraz zachęcanie innych do ich zażywania.
2. W sytuacji, gdyby pojawił się konflikt z innym dzieckiem, należy:
 - a) starać się rozwiązać ten konflikt pokojowo, w tym przede wszystkim uspokoić się i wyciszyć.
 - b) powiedzieć wprost drugiej osobie na czym polega problem lub co jest przyczyną nieporozumienia.
 - c) wysłuchać drugiej osoby i ustalić, jakie są jej odczucia lub czego ona oczekuje.
 - d) wymyślić satysfakcjonujące rozwiązanie dla obu stron.
 - e) poprosić o pomoc trenera lub inną zaufaną osobę - jeżeli nie uda się rozwiązać konfliktu.

§ 9

Obowiązki osób odpowiedzialnych za wprowadzenie Standardów Ochrony Małoletnich i ich realizację

1. Kierownictwo Podmiotu jest zobowiązane do:
 - a) dbanie i tworzenie bezpiecznego środowiska w Podmiocie;

- b) wyznaczenia osób odpowiedzialnych za wdrożenie Standardów oraz realizację standardów ochrony dzieci, delegowanie zadań oraz odpowiedzialności związanych z realizacją standardów ochrony dzieci, określenie zasad współpracy personelu.
2. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci jest zobowiązana do:
- a) dbałości o udostępnienie Standardów Ochrony Małoletnich na stronie internetowej Podmiotu;
 - b) przygotowania personelu do stosowania Standardów przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu zmian Standardów Ochrony Małoletnich;
 - c) współpracy z innymi osobami wyznaczonymi w zakresie realizacji Standardów Ochrony Małoletnich;
 - d) prowadzenia ewidencji członków personelu, którzy zapoznali się ze Standardami Ochrony Małoletnich przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu zmian w Standardach;
 - e) przeglądu Standardów Ochrony Małoletnich w porozumieniu i współpracy z Kierownictwem Podmiotu, personelem, dziećmi i ich opiekunami;
 - f) monitorowania realizacji wytycznych zawartych w Standardach Ochrony Małoletnich, planowanie ewaluacji Standardów Ochrony Małoletnich i ich aktualizacji.
3. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo w Internecie jest zobowiązana do:
- a) opracowania wytycznych w zakresie bezpiecznego korzystania z Internetu podczas zajęć i imprez organizowanych przez Podmiot poprzez:
 - 1) przedstawienie zasad bezpiecznego korzystania z Internetu dzieciom, personelowi i opiekunom dzieci oraz informowanie w przypadku aktualizacji regulaminu;
 - 2) opracowanie jednostronicowej informacji nt. zagrożeń i rozwiązań w zakresie zapewnienia bezpiecznych warunków korzystania z Internetu poprzez urządzenia osobiste dla opiekunów dzieci.
 - b) opracowania bezpiecznych warunków korzystania z Internetu na urządzeniach Podmiotu, w sytuacji, gdy Podmiot udostępni dzieciom sprzęt do korzystania z Internetu.
4. Osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń jest zobowiązana do:
- a) przyjęcia zgłoszenia o wystąpieniu czynnika ryzyka zagrożenia dobra dziecka;
 - b) przyjęcia zgłoszenia o ujawnieniu symptomów krzywdzenia dziecka lub krzywdzeniu dziecka; ujawnionych lub zgłoszonych incydentach, lub zdarzeniach zagrażających dobru dziecka,
 - c) przyjęcia zgłoszenia o podejrzeniu lub niewłaściwym udostępnieniu, rozpowszechnianiu lub wykorzystaniu wizerunku dziecka, lub ujawnionych na tym tle problemów;
 - d) przekazania zgłoszenia osobie odpowiedzialnej za podejmowanie interwencji oraz kierownictwu Podmiotu lub gdy bezpośrednio zagrożone jest zdrowie lub życie małoletniego - niezwłoczne poinformowanie Policji;

5. Osoba odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji jest zobowiązana do:
- a) dokumentowania zgłoszeń, weryfikacji oraz informowania Kierownictwa Podmiotu o wynikach poczynionych ustaleń;
 - b) zawiadomienie sądu opiekuńczego;
 - c) złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego;
 - d) prowadzenia rejestru interwencji.
 - e) archiwizowania dokumentacji związanej z interwencją.
6. Osoba odpowiedzialnej za udzielanie wsparcia dziecku jest zobowiązana do:
- a) opracowania planu wsparcia dziecka uwzględniającego współpracę z psychologiem i opiekunem dziecka;
 - b) wsparcia dziecka wg następujących zasad:
 - 1) zadbanie o bezpieczeństwo dziecka, w tym odizolowanie od źródeł krzywdzenia,
 - 2) zadbanie o dobrostan dziecka, zajęcie się bieżącymi potrzebami (potrzeby fizjologiczne);
 - 3) przyjrzenie się czynnikom ryzyka krzywdzenia i podjęcie działań profilaktycznych;
 - 4) okazanie dziecku życzliwości, zaufania, zainteresowanie jego samopoczuciem, wsparcie w powrocie do aktywności;
 - 5) skierowania dziecka lub jego opiekunów adekwatnie do potrzeb do instytucji oferujących: poradnictwo, konsultacje psychologiczne, terapię uzależnień, terapię dla sprawców przemocy, grupy wsparcia, warsztaty umiejętności wychowawczych (poradnie psychologiczno-pedagogiczne, ośrodki opieki psychologicznej i psychoterapeutycznej dla dzieci i młodzieży, ośrodki pomocy społecznej czy lokalne organizacje pozarządowe);
 - c) monitorowania wsparcia udzielanego dziecku;
 - d) modyfikacji planu wsparcia w zależności od potrzeb.

§ 10

Informowanie o Standardach Ochrony Małoletnich

Podmiot zaznajamia dzieci oraz ich opiekunów z treścią Standardów Ochrony Małoletnich poprzez ich umieszczenie na stronie internetowej Podmiotu, oraz w siedzibie Podmiotu.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.

§ 11

Zasady ogólne

1. Procedura interwencji uzależniona jest od form kwalifikacji zagrożenia bezpieczeństwa dzieci oraz podmiotów, określonych w ust. 2 i 3.

2. Ustala się następującą kwalifikację typów zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - a) przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
 - b) inna forma krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, (np. krzyk, poniżanie),
 - c) zaniedbanie potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).
3. Ustala się następującą kwalifikację osób zagrażających bezpieczeństwu dzieci:
 - a) osoby dorosłe (personel, osoby trzecie),
 - b) opiekunowie dzieci,
 - c) inne dzieci.
4. Członek personelu posiadający informację (niezależnie od jej źródła) o tym, że dziecko jest krzywdzone ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową. Wzór notatki służbowej stanowi załącznik nr 2 do Standardów.
5. Osoba odpowiedzialna za podejmowanie interwencji niezwłocznie powiadamia Kierownictwo Podmiotu o przyjęciu zgłoszenia i rozpoczęciu adekwatnej do zgłoszenia interwencji.
6. Do udziału w interwencji można włączyć specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.
7. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji jest zobowiązana:
 - a) rozpoznać typ zagrożenia bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 2.
 - b) ustalić przebieg zdarzenia oraz jego wpływ na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka, w tym przeprowadzić rozmowy z dziećmi, ich opiekunami i osobą, której dotyczy interwencja.
 - c) niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 998 (pogotowie) w przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu.
 - d) poinformować opiekunów dziecka o obowiązku i zamiarze zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratury / Policji / sądu rodzinno-opiekuńczego lub najbliższego ośrodka pomocy społecznej), w przypadku, gdy zachowanie wypełnia znamiona przestępstwa.
 - e) złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury/Policji, którego wzór stanowi załącznik nr 4 do Standardów.
 - f) udzielić wszelkich niezbędnych informacji na żądanie instytucji państwowych.
 - g) sporządzić Kartę Interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 3 do niniejszych Standardów.
 - h) poinformować opiekunów dziecka na piśmie w przypadku niepotwierdzenia zagrożenia bezpieczeństwa, w sytuacji, gdy to opiekunowi dziecka zgłosili zagrożenie bezpieczeństwa.
8. Personel, który w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powziął

informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, jest zobowiązany do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§ 12

Krzywdzenie dziecka przez osobę dorosłą (członka personelu lub osobę trzecią)

1. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji organizuje spotkanie z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie lub możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia.
2. W przypadku, gdy opiekunowie dziecka nie są zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny (załącznik nr 5), który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.
3. Zgłoszenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka przez członka personelu powoduje natychmiastowe odsunięcie od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy w ramach procedury wewnątrz Podmiotu lub w postępowaniu karnym. Decyzję w przedmiotowej sprawie podejmuje Kierownictwo Podmiotu po otrzymaniu informacji od osoby odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji.
4. Zaistnienie znamion przestępstwa, powoduje, że osoba odpowiedzialna za przeprowadzenie interwencji oczekuje na ustalenia organów ścigania, powstrzymując się od dalszego wyjaśniania sprawy, przekazując informację osobie odpowiedzialnej za opracowanie planu wsparcia.
5. W przypadku, gdy członek personelu dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji powinna samodzielnie zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać dziecko, osobę podejrzewaną o krzywdzenie dziecka oraz innych świadków zdarzenia.
6. Krzywdzenie dziecka, niebędące przestępstwem, stwierdzone w odniesieniu do osoby dorosłej niebędącej personelem Podmiotu (np. inny rodzic) skutkuje rozpoczęciem interwencji, zaś po jej zakończeniu i stwierdzeniu krzywdzenia zastosowaniu środków mających na celu odizolowanie sprawcy od dziecka, w tym wyciągnięcie konsekwencji wynikających ze Statutu Podmiotu.
7. Krzywdzenie dziecka, niebędące przestępstwem, stwierdzone w odniesieniu do osoby dorosłej niebędącej personelem Podmiotu, zaś będącej personelem innego pracodawcy świadczącego na rzecz Podmiotu usługi (np. opieka medyczna, ochrona, obsługa techniczna, usługi trenerskie) skutkuje rozpoczęciem interwencji i przekazaniem informacji do Usługodawcy. Usługodawca zobowiązany jest do przeprowadzenia postępowania w celu wyciągnięcia konsekwencji służbowych wobec swojego pracownika. Po zakończeniu interwencji i stwierdzeniu krzywdzenia

osoba ta nie może być w gronie personelu świadczącego usługi na rzecz Podmiotu.

§ 13

Krzywdzenie przez opiekuna dziecka

1. Zgłoszenie krzywdzenia dziecka przez opiekuna dziecka poza zajęciami organizowanymi przez Podmiot obliguje osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji do przeprowadzenia rozmowy z dzieckiem w obecności psychologa i rozmowy z innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przeprowadza interwencje zgodnie z § 11.
2. Stwierdzenie innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa ze strony opiekunów lub innych domowników obliguje osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji do:
 - a) zawiadomienia funkcjonariuszy Policji celem wypełnienia formularza „Niebieska Karta - A”, gdy zachowanie wobec dziecka stanowi przemoc domową.
 - b) wystąpienia do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację rodziny, gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej, a dziecko doświadcza np. zaniedbania lub relacje w rodzinie, są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo); wzór wniosku do sądu rodzinnego stanowi załącznik nr 5 do Standardów.
3. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji organizuje spotkanie/a z pełnoletnim członkiem rodziny, niebędącym osobą stosującą przemoc, któremu przekazuje informacje o zdarzeniu, ewentualnej interwencji oraz o potrzebie lub możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.

§ 14

Krzywdzenie rówieśnicze

1. Zaistnienie podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające na zajęciach organizowanych przez Podmiot obliguje osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji do przeprowadzenia rozmowy, zarówno z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, jak i z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Rozmowy te powinny być przeprowadzane osobno. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przeprowadza interwencje zgodnie z § 11. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielnie karty interwencji.
2. W trakcie rozmów z osobami wskazanymi w ust. 1, należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego.
3. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji, podczas działań i rozmów dotyczących dziecka krzywdzącego, ustala czy dziecko podejrzanym o krzywdzenie innego dziecka samo nie doświadcza przemocy lub innych form krzywdzenia ze strony

swoich opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci, które to działania mogą być przyczyną zachowań wobec innych dzieci.

4. Wspólnie z opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan działania, celem zmiany niepożądanych zachowań.
5. Z opiekunami dziecka krzywdzonego należy opracować plan wsparcia, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.
6. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji jest zobowiązana:
 7. sporządzić wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego, w przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia
 8. poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub Policję poprzez pisemne oświadczenie, jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny.
 9. poinformować właściwą miejscowo jednostkę Policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie, jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo.

§ 15

Plan wsparcia

1. Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia, po otrzymaniu informacji od osoby odpowiedzialnej za interwencję jest zobowiązana do opracowania planu wsparcia dla dziecka poddawanego krzywdzeniu.
2. Plan powinien zawierać wskazania dotyczące podjęcia przez podmiot działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym:
 - a) sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia,
 - b) wsparcia, jakie podmiot zaoferuje dziecku;
 - c) skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.
3. Plan wsparcia powinien być opracowany wspólnie z opiekunami dziecka i omówiony z dzieckiem. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy opracować w porozumieniu z drugim opiekunem.
4. Plan wsparcia powinien uwzględniać możliwości korzystania z zasobów Podmiotu, ale także dostępnych placówek specjalistycznych.
5. Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia jest zobowiązana do stałego monitorowania realizacji planu wsparcia, nie rzadziej niż raz na miesiąc.

Rozdział IV

Rekrutacja personelu

§ 16

1. Przed powierzeniem wykonywania pracy lub zadań polegających na pracy z dzieckiem

należy ustalić kwalifikacje tej osoby oraz podjąć działania w celu ustalenia, czy posiada kompetencje do pracy z dzieckiem w zakresie podejmowanych działań oraz wykluczyć ryzyko wystąpienia z jej strony zagrożenia dla dobra dzieci i zagrożenia jego bezpieczeństwa.

2. W trakcie rekrutacji należy uzyskać od kandydata/kandydatki:
 - a) dane osobowe takie jak imię (imiona) i nazwisko, datę urodzenia, dane kontaktowe, potwierdzone sprawdzeniem dokumentu tożsamości;
 - b) informacje dotyczące: wykształcenia, kwalifikacji zawodowych, przebiegu dotychczasowego zatrudnienia, referencji poprzednich pracodawców;
 - c) informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
3. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, Kierownictwo Podmiotu ma obowiązek sprawdzić, czy osoba ta figuruje w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym (Rejestr z dostępem ograniczonym oraz Rejestr osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze). Wydruk z Rejestru należy przechowywać w aktach osobowych członka personelu lub w innej dokumentacji dotyczącej personelu.
4. Osoba, o której mowa w ust. 1, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada Podmiotowi informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej, lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
5. Osoba, o której mowa w ust. 1, składa Podmiotowi oświadczenie o państwie, lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada Kierownictwu Podmiotu informację z rejestrów karnych tych państw, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi; wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 7 do Standardów.
6. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w ust. 4 lub 5, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
7. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w ust. 4-6, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 1, składa Kierownictwu Podmiotu oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów

zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich, lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi; wzór oświadczenia stanowi Załącznik nr 6 do Standardów.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 i 7, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
9. Osoba przyjęta na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi bezwzględnie podpisać następujące oświadczenia:
 - a) oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich Podmiotu i zobowiązaniu do ich przestrzegania – Załącznik nr 8;
 - b) oświadczenie o krajach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska – Załącznik nr 7.
 - c) oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa na szkodę dzieci, w przypadku, o którym mowa w ust. 7 – Załącznik nr 6.
10. Oświadczenia zostają włączone do akt osobowych personelu, a w przypadku ich braku, dołączone do umowy cywilnoprawnej.
11. Personel usługodawców, świadczących usługi na rzecz Podmiotu zobowiązany jest do stosowania niniejszych standardów zgodnie z § 21, przy jednoczesnym obowiązku posiadania standardów ochrony małoletnich przez usługodawcę.
12. Brak zgody na podpisanie któregośkolwiek dokumentu wymienionego w ust. 9 uniemożliwia dopuszczenie tej osoby do pracy z dziećmi.

Rozdział V

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 17

1. Podmiot zapewnia ochronę danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Członkostwo dzieci w Akademickim Związku Sportowym uzależnione jest od podpisania przez opiekuna dziecka oświadczenia o zgodzie na wykonywanie i publikowanie zdjęć lub nagrań zawierających wizerunek dziecka.
3. W przypadku zajęć organizowanych przez Podmiot dla osób niebędących jego członkami, wykorzystywanie wizerunku dziecka jest uzależnione od podpisania oświadczenia o zgodzie na wykonanie i opublikowanie zdjęć lub nagrań zawierające wizerunek dziecka.

4. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenie, krajobraz, impreza sportowa, trening, zgoda opiekunów dziecka nie jest wymagana.
5. Pisemna zgoda opiekuna dziecka, o której mowa w ust. 2 i 3 powinna zawierać informacje, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany.
6. Podmiot przechowuje materiały zawierające wizerunek dzieci w sposób zgodny z prawem i bezpieczny dla dzieci tj.:
 - a) nośniki zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w zamkniętej na klucz szafce, a nośniki elektroniczne zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w folderze chronionym z dostępem ograniczonym do osób uprawnionych.
 - b) Podmiot nie wyraża zgody na używanie przez osoby z personelu osobistych urządzeń rejestrujących (tj. telefony komórkowe, aparaty fotograficzne, kamery) w celu rejestrowania wizerunków dzieci.
7. Publikowane zdjęcia lub nagrania przedstawiające wizerunek dzieci nie są podpisywane informacjami identyfikującymi dziecko z imienia i nazwiska.
8. Podmiot dąży do zmniejszenia i wyeliminowania ryzyka kopiowania i nieestosownego wykorzystania zdjęć oraz nagrań dzieci poprzez przyjęcie następujących reguł:
 - a) dzieci, których wizerunek jest utrwalony na nagraniu lub zdjęciu muszą być ubrane, a sytuacja ze zdjęcia lub nagrania nie jest dla dziecka poniżająca, ośmieszająca ani nie ukazuje go w negatywnym świetle;
 - b) zdjęcia lub nagrania dzieci powinny się koncentrować na czynnościach wykonywanych przez dzieci i w miarę możliwości przedstawiać dzieci w grupie, a nie pojedyncze osoby.
9. Wszelkie podejrzenie i problemy dotyczące niewłaściwego rozpowszechniania wizerunków dzieci należy zgłaszać osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji.
10. Jeżeli podczas organizowanych przez Podmiot wydarzeń opiekunowie dzieci lub inni uczestnicy rejestrują wizerunku dzieci do prywatnego użytku, informują wówczas dzieci i ich opiekunów, występując o zgodę na publikację takich zdjęć lub nagrań.
11. Personelowi nie wolno kontaktować przedstawicieli mediów z dziećmi ani przekazywać mediom kontaktu do opiekunów dzieci bez zgody opiekunów dzieci.

Rozdział VI

Zasady dostępu dzieci do Internetu

§ 18

1. Podmiot nie zapewnia własnego dostępu do Internetu podczas prowadzonych zajęć. Zasady dostępu do Internetu z prywatnych urządzeń elektronicznych dzieci określa każdorazowo personel.
2. Członek personelu pracujący z dziećmi czuwa nad bezpiecznym korzystaniem przez nie z Internetu w czasie, kiedy przebywają one na zajęciach organizowanych przez Podmiot, w szczególności pilnuje, aby dzieci nie rejestrowały ani nie publikowały

wizerunku swojego lub innych dzieci przed, w trakcie i po treningu lub rozgrywkach w sposób sprzeczny z godnością dziecka, a także informuje dzieci o konieczności rozważnego korzystania z mediów społecznościowych.

Rozdział VII

Ewaluacja Standardów Ochrony Małoletnich

§ 19

1. Osoba odpowiedzialna za politykę ochrony dzieci przeprowadza przegląd standardów oraz dokonuje ich oceny raz na rok w oparciu o dotychczasowe ich funkcjonowanie. Na podstawie ewaluacji oraz oceny zgodności Standardów z obowiązującymi przepisami prawnymi, Osoba odpowiedzialna za politykę ochrony dzieci, sporządza raport, który następnie przekazuje Kierownictwu Podmiotu. Raport powinien zawierać propozycję ewentualne zmian Standardów.
2. Zmiana Standardów wymaga zapoznania personelu z zakresem wprowadzonych zmian z perspektywy dotychczasowej praktyki ich stosowania.

Rozdział VIII

Udostępnienie Standardów

§ 20

Ogłoszenie Standardów Ochrony Małoletnich, a także ich aktualizacji, następuje w sposób dostępny dla personelu, dzieci i ich opiekunów oraz innych zainteresowanych osób, w następujący sposób:

- a) dla członków personelu – poprzez rozestanie tekstu drogą elektroniczną na e-mail, zamieszczenie na stronie internetowej Podmiotu oraz udostępnienie do wglądu w siedzibie Podmiotu;
- b) dla opiekunów dzieci – poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Podmiotu oraz udostępnienie do wglądu w siedzibie Podmiotu;
- c) dla dzieci – poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Podmiotu oraz udostępnienie do wglądu w siedzibie Podmiotu skróconej wersji Standardów;
- d) dla pozostałych osób, w tym usługodawców – poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Podmiotu oraz udostępnienie do wglądu w siedzibie Podmiotu;

Rozdział IX

Postanowienia końcowe

§ 21

1. Standardy Ochrony Małoletnich wchodzi w życie z dniem 12 września 2025 roku
2. Kierownictwo Podmiotu jest zobowiązane do:
 - a) weryfikacji posiadania standardów ochrony małoletnich przez zarządców obiektów, na których organizuje swoje działania.

- b) weryfikacji posiadania standardów ochrony małoletnich przez podmioty świadczące usługi na rzecz Podmiotu, w sytuacji, gdy wiążą się one z kontaktem personelu usługodawcy z dziećmi.
- 3. Usługodawcy świadczący usługi na rzecz Podmiotu, z wyjątkiem zarządców obiektów, zobowiązani są do zapoznania się z niniejszymi Standardami.
- 4. Polityka w wersji skróconej dla dzieci stanowi Załącznik nr 1 do Standardów.

Załącznik nr 1. Skrócona wersja standardów, przeznaczona dla małoletnich, zawierająca informacje istotne dla małoletnich.

§ 1

1. Standardy ochrony małoletnich służą ochronie przed krzywdzeniem ze strony personelu i rówieśników, ale mają także na celu udzielenie pomocy w przypadku krzywdzenia przez rodziców/ opiekunów (przemoc domowa).
2. **Krzywdzenie dziecka** to zachowanie, które może stanowić popełnienie czynu zabronionego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie. Każde zamierzone lub niezamierzone działanie/zaniechanie jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłócają ich optymalny rozwój. Wyróżnia się 5 podstawowych form krzywdzenia:
 - a) **Przemoc fizyczna** wobec dziecka to przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania lub zaniechania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością powtarzalną lub jednorazową. Są to także kary fizyczne takie jak długotrwałe przebywanie w jednej pozycji, wykonywanie ćwiczeń nie wynikających z celu sportowego, a stosowanych w celach dyscyplinujących.
 - b) **Przemoc emocjonalna** (psychiczna) wobec dziecka to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a dorosłym, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania. Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy dorosłym a dzieckiem. Przejawami przemocy emocjonalnej może być zmuszanie dziecka do aktywności ponad jego możliwości fizyczne, realizacja ambicji trenera lub opiekuna wbrew potrzebom dziecka, uzależnienie wartości dziecka od wyników w sporcie.
 - c) **Zaniedbanie:** jest wtedy, gdy nikt nie sprawia, by dziecko czuło się ważne, wyjątkowe i kochane, nie troszczy się o nie, ani go nie wspiera. Opiekun dziecka nie interesuje jego zdrowiem, odżywianiem, warunkami bytowymi. Zaniedbanie to niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw przez rodziców, opiekunów, lub inne osoby zobowiązane do opieki, wychowania i ochrony dziecka. Obejmuje zarówno pojedyncze sytuacje, jak i utrwalony sposób funkcjonowania, w którym opiekun nie zapewnia odpowiednich warunków rozwoju fizycznego, poznawczego, społecznego, emocjonalnego i psychoseksualnego oraz dobrostanu dziecka. Może to dotyczyć takich sytuacji jak: brak bezpiecznego schronienia, opieki, odżywiania

(kaloryczności i wartości posiłków adekwatnych do wysiłku fizycznego i potrzeb treningowych), ilości snu, czasu na regenerację po treningu lub przebytej kontuzji, zaniedbań sprzętowych (brak odpowiednich ubrań, butów, okularów sportowych etc.), podstawowej i specjalistycznej opieki medycznej (w tym wykonywania badań sportowych), szczepień, dostępu do edukacji, nieposyłanie do szkoły, niezabezpieczanie książek i pomocy szkolnych, ograniczanie kontaktów społecznych, brak dbałości o bezpieczeństwo fizyczne, niezapewnienie bezpieczeństwa emocjonalnego.

- d) **Przemoc seksualna** (wykorzystywanie seksualne dziecka) to angażowanie dziecka przez dorosłego/lub inne dziecko w aktywność seksualną, bez kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, wszelkie formy werbalnego molestowania np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka lub komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, seksualizacja zabaw i wizerunku, skłanianie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - uwodzenie w Internecie w celu nawiązania kontaktu) lub z kontaktem fizycznym takim jak dotykanie, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy w sposób seksualny czy stosunek seksualny. Jest to także seksualizacja zawodników i zawodniczek polegająca na nieadekwatności stroju i wizerunku do wieku dziecka. Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem poniżej 15 r.ż. jest przestępstwem. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek lub stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy. Wykorzystanie seksualne może przyjąć również formę wyzyskiwania seksualnego, czyli jakiegokolwiek faktycznego lub usiłowanego nadużycia pozycji podatności na zagrożenia, przewagi sił, lub zaufania, w celach seksualnych, w tym, ale nie wyłącznie, czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z seksualnego wykorzystywania innej osoby. Szczególne zagrożenie wyzyskiwaniem seksualnym zachodzi w czasie kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiwaniem istnieje zarówno wobec dzieci jak i ich opiekunów.
- e) **Przemoc rówieśnicza** (agresja rówieśnicza, bullying): występuje, gdy dziecko doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników, bezpośrednio lub z użyciem technologii komunikacyjnych (Internetu i telefonów komórkowych). Ma miejsce wtedy, gdy działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie), relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie), fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów) oraz elektroniczną (złośliwy SMS lub e-mail, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę), a także przemoc podczas randki ze strony drugiej osoby, wykorzystanie

seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika, przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią.

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi

§ 2

Komunikacja z dzieckiem

1. Personel jest zobowiązany do:
 - a) działania w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania.
 - b) utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy ta relacja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci.
 - c) zachowywania cierpliwości i traktowania dziecka z szacunkiem.
 - d) słuchania dzieci i udzielania im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
2. Personel podczas zajęć z dziećmi:
 - a) aktywizuje dzieci i traktuje je równo bez względu na ich warunki fizyczne oraz płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd,
 - b) stosuje reguły fair play i zachęca innych do ich przestrzegania,
 - c) stawia na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uprawiania sportu,
 - d) nie wywiera presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, bez zwracania uwagi na możliwe negatywne konsekwencje, w szczególności nie zachęca do treningu czy zawodów w przypadku kontuzji,
 - e) nie uzależnia wartości dzieci od wyników dziecka np. w sporcie.
 - f) zwraca się do dziecka po imieniu, nie zaś po nazwisku czy numerze na koszulce.
3. W zakresie relacji personelu z dziećmi zabronione jest:
 - a) zawstydzanie, upokarzanie, lekceważenie i obrażanie dziecka,
 - b) krzyczenie na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci.
 - c) ujawnianie informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to przede wszystkim wizerunek dziecka, informacje o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
 - d) zachowywanie się w obecności dzieci i podczas jakiegokolwiek komunikacji z nim w sposób niestosowny, czyli:
 - 1) używanie wulgarnych słów, gestów i żartów,
 - 2) czynienie obraźliwych uwag,
 - 3) nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej

- (zastraszanie, przymuszanie, groźby, poniżanie, upokarzanie),
- 4) proponowanie dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych lub nielegalnych substancji, jak również używanie ich w obecności dzieci,
 - 5) przyjmowanie pieniędzy lub prezentów od dziecka lub opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.
 - 6) wchodzenie w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie lub czerpanie korzyści majątkowych lub innych.

§ 3

Kontakt fizyczny z dzieckiem

1. Członkowi personelu nie wolno dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny, w tym także angażować się w takie aktywności jak łaskotanie, udawanie walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne, niemające charakteru treningu sportowego.
2. W ramach organizowanych przez Podmiot zgrupowań sportowych, niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju. Ponadto przebywanie przez członka personelu w pokoju zajmowanym przez dziecko powinno ograniczać się wyłącznie do celów mieszczących się w zakresie obowiązków personelu.
3. Dopuszcza się sytuacje, w których fizycznych kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu, tj.:
 - a) jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie,
 - b) uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny.
4. Członek personelu rozumie istotę sytuacyjnego kontaktu fizycznego i jego indywidualizację, co oznacza, że nie jest możliwe wyznaczenie uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, gdyż zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego, członkowie personelu zawsze powinni kierować się profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.
5. Podejmując jakiegokolwiek decyzje dotyczące dziecka, należy poinformować je o tym i starać się brać pod uwagę jego oczekiwania.
6. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawny, ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.
7. Wykonanie przez personel czynności pielęgnacyjnej lub higienicznej wobec dziecka, wymaga zastosowanie jedynie niezbędnego kontaktu fizycznego z dzieckiem. Dotyczy to zwłaszcza pomagania dziecku w ubieraniu, rozbieraniu, jedzeniu, myciu, przewijaniu i w korzystaniu z toalety. W miarę możliwości należy zapewnić udział innej osoby w czynnościach pielęgnacyjnych.

8. Członek personelu jest zobowiązany do:
- a) powiadomienia innych uczestników zajęć, w którym dokładnie miejscu będzie przebywać wraz z dzieckiem w przypadku konieczności realizacji czynności pielęgnacyjnych lub higienicznych.
 - b) poinformowania dzieci, że jeżeli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów członka personelu lub innej osoby, mogą o tym powiedzieć wskazanemu członkowi personelu i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji lub pomocy.
 - c) wykonywania swoich obowiązków w taki sposób, aby zawsze był przygotowany na wyjaśnienie swoich działań wobec dzieci.
 - d) zachowania szczególnej ostrożności wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach należy reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.
 - e) do poinformowania osoby odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji, jeżeli był świadkiem niedozwolonego zachowania wobec dziecka ze strony dorosłych lub dzieci w trakcie zajęć prowadzonych przez Podmiot.

§ 4

Kontakty poza godzinami zajęć

1. Kontakt personelu z dziećmi powinien odbywać wyłącznie w godzinach pracy lub zajęć i dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków.
2. W zakresie relacji z dziećmi zabronione jest:
 - a) zapraszanie dzieci do swojego miejsca zamieszkania.
 - b) spotkanie się z dziećmi poza godzinami pracy lub zajęć.
 - c) Posiadanie kontaktów z dziećmi za pośrednictwem środków technicznych służących do komunikowania się na odległość (prywatny telefon, email, komunikatory, profile w mediach społecznościowych) w sprawach innych niż związane z organizacją zajęć.
 - d) nawiązywanie kontaktów poprzez przyjmowanie lub wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.
3. W razie konieczności komunikacji poza godzinami pracy lub zajęć, w pierwszej kolejności członek personelu powinien skontaktować się z opiekunami dziecka, a właściwą formą komunikacji są kanały służbowe (e-mail, telefon).
4. Kontakt z dziećmi za pomocą komunikatorów wymaga obecności w grupie opiekunów dziecka, chyba że zrezygnowali z tej formy nadzoru na dzieci.
5. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeżeli dzieci i opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec członka personelu) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, jak również ich opiekunów.

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi

§ 5

Zasady komunikacji pomiędzy dziećmi.

1. Koleżanki i kolegów należy traktować z szacunkiem, czyli:
 - a) słuchać, gdy mówią i nie przerywać im,
 - b) pamiętać, że każdy człowiek ma prawo do posiadania i wyrażania własnego zdania, swoich myśli i przekonań, o ile nie naruszają one dóbr osobistych innych osób.
 - c) jeżeli żarty nie bawią drugiej osoby, należy przerywać taką zabawę.
2. Niedozwolone jest w kontakcie z innymi dziećmi:
 - a) używanie niecenzuralnych słów, gestów czy żartów,
 - b) czynienie obraźliwych uwag,
 - c) obgadywanie, rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji, a także informacji, które mogłyby sprawić przykrość innej osobie,
 - d) ośmieszanie i wyśmiewanie innych dzieci, w tym np. z powodu ich wyglądu, niepełnosprawności, religii, pochodzenia czy koloru skóry,
 - e) zawstydzanie,
 - f) namawianie innych do krzywdzenia,
 - g) zachowanie wobec innych, poprzez które koleżanki lub koledzy czuliby się celowo pomijani lub izolowani,
 - h) wypowiadanie się w sposób mający na celu obrażenie lub wyśmianie opiekunów innych dzieci.
3. Nie można być obojętnym, gdy koleżance, koledze lub innej osobie dzieje się krzywda, lecz trzeba poinformować o tej sytuacji personel lub inną osobę dorosłą, celem powiadomienia odpowiednich służb.

§ 6

Kontakt fizyczny pomiędzy dziećmi

1. W relacjach pomiędzy dziećmi niedozwolone jest:
 - a) szturchanie, popychanie, bicie.
 - b) naruszanie integralności fizycznej, w tym przestrzeni intymnej innego dziecka.
 - c) dotykanie innego dziecka w sposób, który mógłby zostać uznany za nieprzyzwoity albo niestosowny.
 - d) naruszanie prywatności innych dzieci, w tym przeglądania ich prywatnych rzeczy (np. telefon, tablet), a także niszczenie tych rzeczy.
 - e) narażanie innych osób na niebezpieczeństwo, w tym także naruszanie regulaminów zajęć, imprezy lub obiektu.
 - f) nagrywanie i rozpowszechnianie wizerunku innego dziecka bez jego zgody.
 - g) przynoszenie na zajęcia lub zawody niedozwolonych substancji oraz zachęcanie innych do ich zażywania.
2. W sytuacji, gdyby pojawił się konflikt z innym dzieckiem, należy:

- a) starać się rozwiązać ten konflikt pokojowo, w tym przede wszystkim uspokoić się i wyciszyć.
- b) powiedzieć wprost drugiej osobie na czym polega problem lub co jest przyczyną nieporozumienia.
- c) wysłuchać drugiej osoby i ustalić jakie są jej odczucia lub czego ona oczekują.
- d) wymyślić satysfakcjonujące rozwiązanie dla obu stron.
- e) poprosić o pomoc trenera lub inną zaufaną osobę - jeżeli nie uda się rozwiązać konfliktu.

Zasady dostępu dzieci do Internetu

§ 7

1. Podmiot nie zapewnia dostępu do Internetu podczas prowadzonych zajęć, zgrupowań lub zawodów. Zasady dostępu do Internetu z prywatnych urządzeń elektronicznych dzieci określa każdorazowo personel.
2. Członek personelu pracujący z dziećmi czuwa nadbezpiecznym korzystaniem przez nie z Internetu w czasie kiedy przebywają one na zajęciach, w szczególności pilnuje, aby dzieci nie rejestrowały ani nie publikowały wizerunku swojego lub innych dzieci przed, w trakcie i po zajęciach, zgrupowaniach lub zawodach w sposób sprzeczny z godnością dziecka, a także informuje dzieci o konieczności rozważnego korzystania z mediów społecznościowych.

Zgłaszanie niewłaściwych zachowań

§ 8

Dostrzeżenie krzywdzenia, w tym także u innych dzieci należy niezwłocznie zgłaszać do osoby, która odpowiada za interwencję oraz udzielenie pomocy oraz wsparcia.

Załącznik nr 2. Wzór notatki służbowej

.....
pieczęć placówki

.....
miejscowość, data

NOTATKA SŁUŻBOWA

Osoba, funkcja:

Data zdarzenia:

Osoby uczestniczące w zdarzeniu:

.....
.....
.....

Krótki opis sytuacji (zdarzenia):

.....
.....
.....
.....
.....

Wnioski, ustalenia:

.....
.....

Działania, kroki podjęte w sytuacji dziecka:

.....
.....

.....
(data i podpis)

Załącznik nr 3. Karta interwencji

1. Imię i nazwisko dziecka		
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)		
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
4. Opis podjętych działań, innych niż interwencja	Data	Działanie
5. Spotkania z opiekunami dziecka	Data	Opis spotkania
6. Forma podjętej interwencji		
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję i data)		
8. Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli organizacja uzyskała informacje o wynikach działania własnego/działania opiekunów	Data	Działanie

Załącznik nr 4 Wzór zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa

Miejsce, dnia roku

Prokuratura Rejonowa w ¹

l.dz.

Zawiadamiający:

Dane Podmiotu

reprezentowana przez:

adres do korespondencji:

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Niniejszym składam zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa
..... wobec małoletniego
..... (imię i nazwisko, data urodzenia) przez
..... (imię i nazwisko osoba podejrzana).

Uzasadnienie

W trakcie wykonywania przez (imię i nazwisko pracownika) czynności służbowych (informacja o charakterze czynności, np. aktywności w trakcie wypoczynku)
.....
(imię i nazwisko dziecka), dziecko ujawniło
.....
.....²

¹ Zawiadomienie należy złożyć do prokuratury rejonowej właściwej ze względu na miejsce popełnienia przestępstwa.

² Opis sytuacji, która miała miejsce. Należy uzupełnić zgodnie z tym, co się wydarzyło (ważne jest, by zaznaczyć np.: kiedy i gdzie miało miejsce zdarzenie, kto mógł je widzieć/wiedzieć o nim, kto mógł popełnić przestępstwo)

Dalszy opis podejrzenia popełnienia przestępstwa

.....
.....
.....
.....
.....

Mając na uwadze powyższe informacje, a także dobro i bezpieczeństwo małoletniego wnoszę o wszczęcie postępowania w tej sprawie.

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przesyłać na adres korespondencyjny, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

.....
podpis osoby odpowiedzialnej za podejmowanie interwencji

Załączniki:

1. Uchwała Zarządu uprawniająca do reprezentacji, jeśli jest to osoba nieuprawniona do reprezentowania Podmiotu zgodnie z KRS.
2. Inne dokumenty będące w posiadaniu Podmiotu.

Załącznik nr 5 Wzór wniosku o wgląd w sytuację dziecka/rodziny

Miejsce, dnia roku

l.dz.

Sąd Rejonowy w

Wydział Rodzinny i Nieletnich³

Wnioskodawca:

Imię i nazwisko lub nazwa instytucji

.....

reprezentowanej przez:

.....

adres do korespondencji:

.....

Uczestnicy postępowania:

.....

(imiona i nazwiska rodziców/opiekunów małoletniego)

.....

(adres zamieszkania)⁴

dane małoletniego:

.....

(imię i nazwisko dziecka, data urodzenia)

Wniosek o wgląd w sytuację dziecka

Niniejszym wnoszę o wgląd w sytuację małoletniego
..... (imię i nazwisko dziecka, data urodzenia) i wydanie odpowiednich zarządzeń
opiekuńczych.

³ Wniosek należy złożyć do sądu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, niezameldowania.

⁴ Należy zawsze podać imię i nazwisko dziecka i adres jego pobytu. Tylko w takim wypadku sąd może skutecznie pomóc, m.in. poprzez wystanie do rodziny kuratora na wywiad.

Uzasadnienie

(opis sytuacji zagrożenia dobra dziecka)

.....
.....
.....
.....
.....

Mając powyższe fakty na uwadze, można przypuszczać, że dobro małoletniej/małoletniego jest zagrożone, a rodzice nie wykonują właściwie władzy rodzicielskiej. Dlatego wniosek o wgląd w sytuację rodzinną małoletniej i ewentualne wsparcie rodziców jest uzasadniony.

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przysyłać na adres korespondencyjny, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

.....
podpis osoby odpowiedzialnej za podejmowanie interwencji

Załączniki:

1. Uchwała Zarządu uprawniająca do reprezentacji, jeśli jest to osoba nieuprawniona do reprezentowania Podmiotu zgodnie z KRS.
2. Inne dokumenty
3. Odpis pisma

Załącznik nr 6 Oświadczenie o niekaralności

.....
miejsce i data

OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI

Ja,.....nr PESEL
/ nr paszportu oświadczam, że w państwie
nie jest prowadzony rejestr karny / nie wydaje się informacji z rejestru karnego.

Oświadczam, że nie byłam/em prawomocnie skazana/y w państwie
..... za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym
w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz
w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec
mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłam/em się takich czynów
zabronionych, oraz że nie nałożono na mnie obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu,
innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania
wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów
albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem,
świadczaniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub
realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
podpis

Załącznik nr 7 Oświadczenie o krajach zamieszkania

OŚWIADCZENIE O KRAJACH ZAMIESZKANIA

Oświadczam, że w okresie ostatnich 20 lat zamieszkiwałem/am w następujących państwach, innych niż Rzeczypospolita Polska i/lub państwo obywatelstwa:

1.

2.

oraz jednocześnie przedkładam informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności związanej z kontaktami z dziećmi / informację z rejestrów karnych.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
miejscowość, data

.....
podpis

* Pojęcie „zamieszkania” należy rozumieć w myśl art. 25 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym, miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba przebywa z zamiarem stałego pobytu.

Załącznik nr 8 Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami i zobowiązanie do ich przestrzegania

**Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich
w Akademickim Związku Sportowym COSA Oddział w Gdańsku /
Akademickim Związku Sportowym COSA Oddział w Wilkasach
i zobowiązaniu do ich przestrzegania**

Ja, ... oświadczam, że zapoznałam/-em się ze **Standardami Ochrony Małoletnich** w Akademickim Związku Sportowym COSA Oddział w Gdańsku / Akademickim Związku Sportowym COSA Oddział w Wilkasach i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....
miejscowość, data

.....
podpis